

422

3987

תל-אביב, 9.11.39

בשעה 7:00 בבוקר בא ראובן והביא לי את הידיעות האחרונות:
 ס.ט. הודיע לבא-כותו בירושלים, שהשאלה הגדולה שנתעוררה לרגל
 היציג תכסוד לריון בועד סצומס, אבל הדיון אולי לא יהיה כל כך סהר,
 ולכן אין לעכב לפי שעה את שסק הדיון של ה-סיג. ו-ל בינתיים הביע דעתו
 שיהיה רוב הצעותיו של המסקד בארץ. הוא רק מתנגד לפניה סוקרסת לסוסרות
 הפוסדיים.

יצאתי מתל-אביב בלב לא קל. הגעתי לחיפה ב-10:00 וסיד פניתי
 למכר "אלא ליטוריה". כאן אסרו לי שהאירון יסליג רק סחר בבוקר,
 כי סוג האויר הוא רע. החלתי להטאר בהיפה ולהפגש עם מספר אנשים.
 התקשרתי סיד עם ביראם, ונפגשנו בבית הספר הריאלי. הגעתי לו
 את הפיקוד על "מספר העם", אולם הוא סרב. סחוף לעבודתנו בבית הספר
 הריאלי הוא שקדיט את כל זמנו לבית הספר לאטונים. לא יספיק לי זמני
 ל"ה חדש, אם גם "מספר העם" סחוף את לכו. הוא סעובין סליסון הדור
 הפוסדי.

בפודי סדבר אתו סלפנו אלי מהספר, שהאירון ספליג בעוד 00
 דקס. נפרדתי בחפזון מביראם ומהרתי לתחנת האוירונים. נתכרר לי שהבחלה
 היתה סוקרסת: האוירון סרם חזר סבגואה, גם לא היה ברור אם הוא יביע.
 אהני 2:00 נסע שסק הכנסים והאוירון ירד. הסיים החליס לצאת סיד
 לרודוס, וב-2:30 הפלגנו. הרוח היתה חזקה, אבל בכיוון סיסתנו, ואחר
 שתי שעות וחצי הגענו לרודוס. אכסנו אותנו ב"אלברנו דילה רונה", סלון
 סקי על חוף הים עם כל הנוחיות הסודרניות, אבל ריק לגרר סאדם. יצאתי
 סרם לטייל בעיר. ברחובות הפניסיים סטעס לי האיתי איס, אולם הרחוב
 הרגסי על שפת הים סמה סהסון ארם, אולם סטעס כל אלה היו חיילים וסלחים
 איסליים, רק סה זעם נראה לעתים רחוקות איסיווילי. הסתבות על השלטים
 היו סולן איסלקיות, כאילו נסחק סעל האי כל זכר לישובו היווני.

מספר 422